

Dyzartria

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	egzamin
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	Dr Kmila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	Dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Prowadzący zajęcia	Dr hab. Olga Jauer-Niworowska, dr Anna Lis-Skowrońska

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok , II semestr	Liczba punktów ECTS	6,70

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	15	
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)	15	
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	14	

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Przekazanie studentom wiedzy na temat przyczyn, patomechanizmów i objawów różnych rodzajów dyzartrii
C2	Nauka metod i technik diagnozy logopedycznej osób z dyzartrią o różnej etiologii
C3	Nauka sposobów terapii logopedycznej osób z dyzartrią

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	zna obowiązujące w piśmiennictwie definicje dyzartrii oraz objawy i patomechanizm zaburzeń dyzartrycznych o różnej etiologii
W2	zna i rozumie kryteria klasyfikacji dyzartrii oraz zasady diagnozy zaburzeń dyzartrycznych (w tym diagnozy różnicowej)
W3	rozumie zasady terapii osób z dyzartrią
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	odróżnić od siebie typy dyzartrii na podstawie analizy objawów i dokumentacji medycznej

U2	odróżnić dyzartrię od innych zaburzeń mowy (szczególnie od zaburzeń neurogennych)
U3	sformułować program terapii logopedycznej dostosowany do potrzeb pacjenta

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	indywidualizacji stosowanych oddziaływań terapeutycznych zależnie od przyczyny i nasilenia zaburzeń funkcjonalnych motoryki aparatu mowy
K2	holistycznego podejścia do pacjenta z dyzartrią (z uwzględnieniem wielospecjalistycznej współpracy)

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	Przyczyny, objawy i patomechanizm dyzartrii – definicje dyzartrycznych zaburzeń mowy obowiązujące w literaturze przedmiotu. Klasyfikacje dyzartrycznych zaburzeń mowy – szczegółowe omówienie objawów różnych rodzajów/typów dyzartrii w powiązaniu z umiejscowieniem uszkodzeń neurologicznych Diagnoza różnicowa dyzartrii Zasady oceny sprawności motorycznej aparatu mowy Podstawowe zasady terapii zaburzeń dyzartrycznych	W1-W3
ćwiczenia	Przebieg badania diagnostycznego pacjenta z dyzartrią (demonstracja składowych elementów badania)	U1
	Demonstracja i omówienie wybranych narzędzi stosowanych w diagnozie osób w różnym wieku z dyzartrią różnych typów (zasady modyfikacji badania zależnie od możliwości pacjenta, współpraca z innymi specjalistami)	U1, K1, K2
	Obserwacja objawów i próba diagnozy różnicowej (praca studentów ze wsparciem prowadzącej)	U2, K1, K2
	Uniwersalne zasady terapii dyzartrii (pokaz wybranych technik pracy z pacjentami)	U3
	Terapia dyzartrii z uwzględnieniem patomechanizmu (techniki pracy z pacjentem zależnie od typu dyzartrii, współpraca z innymi specjalistami)	U3, K1, K2
	Próba propozycji ćwiczeń usprawniających zależnie od zaobserwowanych objawów dyzartrii (praca studentów ze wsparciem prowadzącej)	U3, K1, K2

6. LITERATURA

Obowiązkowa

1. Borkowska M., (red.), 1997, Dziecko niepełnosprawne ruchowo cz. 2., WSiP, Warszawa.
2. Borkowska M., 2001, Uwarunkowania rozwoju ruchowego i jego zaburzenia w mózgowym porażeniu dziecięcym, Wyd. Załek
3. Gatkowska I., 2012, Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej, wyd. WUJ, Kraków.
4. Jauer-Niworowska O., 2009, Dyzartria nabyta Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych, wyd. APS, Warszawa.

5. Jauer-Niworowska O., Kwasiborska J., 2009, Dyzartria - wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów, wyd. Komlogo, Gdańsk.
6. Jauer-Niworowska O., 2018, Terapia osób z dyzartrią w dwóch ujęciach: uniwersalna terapia psychologiczno-motoryczna oraz terapia uwzględniająca patomechanizm zaburzeń, [w:] Domagała A., Mirecka U. (red.), Metody terapii logopedycznej, wyd. UMCS, Lublin.
7. Jauer-Niworowska O., 2021, Psychologiczno-motoryczne podejście do diagnozy i terapii osób z dyzartrią, [w:] Tarkowski Z. (red.), Afazjologia, wyd. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa.
8. Jauer-Niworowska O., 2021, Diagnoza różnicowa afazji i dyzartrii, [w:] Tarkowski Z. (red.), Afazjologia, wyd. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa.
9. Michałowicz R., (red.), 1993, Mózgowe porażenie dziecięce, wyd. PZWL, Warszawa.
10. Mirecka U., Gustaw K., 2006, Skala dyzartrii. Wersja dla dzieci, Wrocław.
11. Tłokiński W., 2005, Zaburzenia mowy o typie dysartrii, [w:] Gałkowski T., Szelaż E., Jastrzębowska E., (red.), 2005, Podstawy neurologopedii, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole.

Uzupełniająca

1. Jauer-Niworowska O., 2012, Diagnoza osób z dyzartrią oparta na holistycznym podejściu do pacjenta, [w:] Michalik M., Siudak A., Orłowska –Popiek Z. (red.) Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji językowej, wyd. Collegium Columbinum, Kraków.
2. Lewandowski A., Tarkowski Z., 1999, Dyzartria- teoria i praktyka, Lublin.
3. Mierzejewska H., Przybysz-Piwkowska M., (oprac.), 1997, Mózgowe porażenie dziecięce Problemy mowy – diagnozowanie i postępowanie usprawniające, wyd. DiG, Warszawa.
4. Mirecka U., 2013, Dyzartria w mózgowym porażeniu dziecięcym, wyd. UMCS, Lublin.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
	Test wielokrotnego wyboru z punktami ujemnymi	60%
	Obecność	Dopuszczona 1 nieobecność na wykładzie i 1 nieobecność na ćwiczeniach
	aktywność na zajęciach ćwiczeniowych (postawienie diagnozy dotyczącej rodzaju dyzartrii i propozycja ćwiczeń logopedycznych dla pacjentów omawianych na ćwiczeniach), lektura publikacji fachowych podanych w sylabusie.	

8. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich